

at, naar Børnene vare sluttige og flinke og ikke forsonede deres Skole men indtil 13 Aars Alderen vare naaede til det Maal, man i Almuefkoledæsen som Gennemsnit kræver af Børn paa 14 Aar, maatte de kunne blive udfkrevne af Skolen ved det 13de Aar. Jeg ser slet ingen Grund til at gaa bort fra den Bestemmelse. Og saa der har jo en Minister søgt at tage Livet af denne Lov, ogsaa der er der et ministerielt Cirkulære, der har stærket Bestemmelserne; men heldigvis have Skolekommissionerne der sat ved den anden Ende, da det er dem, der bestemme Karaktergivning og i det hele taget sørge for det. Derfor hvor meget jeg end beklager, at man fra Ministeriets Side har givet dette Cirkulære, glæder det mig, at den nuværende Minister, da han har en anden Opfattelse end jeg, loyalt fremkommer med et Forslag om denne Lovbestemmelse. Det er en Sag for sig, det kan man diskutere om; men saa længe en Lovbestemmelse ikke er hævet paa lovlig Maade, skal man respektere den, selv om man synes at den er urigtig. Det er en Fæst ved Kultusministeriet, at det i en Række Aar har haft alt for megen Lyft til at lovgive paa egen Haand. Jeg mener, at det vilde være rigtigt, og at Kultusministeriet maatte være selvskrevet til at staa i Spidsen for den Tankegang: Hvad der er Lov, er Lov, og det maa man respektere, indtil man paa lovlig Maade kan faa det forandret. Som sagt, jeg fastholder, at Bestemmelsen om Udfkrevningen ved 13 Aars Alderen har sin Betydning og har staaet som en Opmuntring og Præmie for de flinkeste, dygtigste og sluttigste Børn, og jeg finder ingen Anledning til at fravige den. Der er et andet Spørgsmaal, som staaer i Forbindelse med Skolepligten indtil det 14de Aar; det er ikke omtalt her i Salen, jeg skal derfor kortelig berøre det, det er Spørgsmaalet om, hvor længe Præsterne have Ret til at kalde Børnene til Konfirmationsforberedelse. Enkelte Præster have dem et Par Aar eller 1½ Aar. En stor Mængde have dem til Konfirmationsforberedelse det hele Aar, mens andre kun kræve dem det halve Aar. Jeg tror, at det sidste vilde være det rigtige og mest praktiske. Jeg har den Opfattelse, at fra det Øjeblik et Barn begynder sin Konfirmationsundervisning, var det bedst, at det var løst fra Forpligtelsen til Skolegang; det er den Alder, jeg mener, Præsterne skulle have nogen Vælgelighed til at tale med Børnene, og de maa efter min Mening være udfkrevne af Skolen, før de naa til Konfirmationsforberedelse. Et andet Spørgsmaal, som blev nævnt af det ærede Medlem fra Nørre Sundby i Gaar, vil jeg ogsaa omtale.

Jeg er fuldstændig enig med ham i den Betragtning, han gjorde gældende, at det er absolut forkasteligt at fastholde den Bestemmelse, man hidtil har haft i Lovgivningen, og som er optagen i § 1, at man kan tvinge et daarlig begavet Barn til at gaa i Skole indtil det 15de Aar; ja, denne Bestemmelse er endogsaa udvidet saaledes, at, naar Kommunebestyrelsen giver Tilladelse til det, og Skolekommissionen foreslaar det, kan det endogsaa tvinges til at gaa længere (Modsigelse) ja, selv om det ikke kan tvinges dertil — det staaer der nemlig ikke noget om — kunde man maasse med god Vilje faa den Fortolkning ind i Loven. Jeg ønsker i hvert Fald, at det skal være klart, hvad der er Lovens Mening, og jeg ønsker ikke, at noget Barn skal tvinges til at gaa i Skole ud over 14 Aar, thi har et Barn ikke fra 7—14 Aars Alderen kunnet faa de nødvendige tarveligste Kundskaber, som man fordrer i Almuefkoledæsen, saa faa de det sandelig ikke ved, at man tvinger dem til at gaa som Overfiddere i et Aar. De stakkels Børn skulle gaa og være uglefete af deres Kammerater, gaa som nogle Stumpefisker. Det er oprørende lige over for disse stakkels Børn, og jeg ønsker derfor, at man maa komme bort fra denne forældede Bestemmelse. — Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvor mange Børn der maa være i en Klasse, er jeg jo enig med den højtærede Minister i, at det er et af de Punkter, man maa komme til Forstaaelse om, thi der er for Øjeblikket for mange Børn i Skolerne. Men jeg vil dog meget henstille, om man ikke skulde følge det Vink, det ærede Medlem for Bogenfse (M. Nielsen) gav, idet han henstillede, om man ikke mulig kunde enes om at faa en noget forandret Bestemmelse ind i § 2, gaaende ud paa, at, hvor der er Fireklassedeling, og hvor man altsaa i hver Klasse har Børn, der staa paa omtrent samme Alders og Udviklingsstrin, kan man godt undervise et større Antal Børn i den enkelte Klasse, end man kan, hvor man har en To- og Treklassedeling. Men i det hele taget vil jeg ogsaa være enig med det ærede Medlem for Bogenfse om den 4de Valgfreds (Scharling) i, at det er et noget stort Spring, at man lige straks vil gaa til Oprettelsen af ca. 600 ny Embeder. Følger man den Vej, der blev antydet af det ærede Medlem fra Bogenfse, vil Tallet komme noget ned, og det kan dog være af økonomisk Interesse. Jeg er af den Anskuelse, at det letteste og nemmeste vil være — og det maa jo ogsaa være i Overstemmelse med den Lov, vi have givet om et Forfkoledæsen i Vejle — at man, naar der kommer for mange Børn i en